

USTAWA
z dnia
o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku krajowym wyrobów budowlanych, zasady kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku oraz określa właściwość organów w zakresie wykonywania zadań administracyjnych i obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L88/5 z 04.04.2011), zwane dalej „rozporządzeniem Nr 305/2011.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Na potrzeby niniejszej ustawy definicje określone w art. 2 rozporządzenia Nr 305/2011 stosuje się odpowiednio.

2. Ilekoć w ustawie jest mowa o:

- 1) krajowej ocenie technicznej – należy przez to rozumieć udokumentowaną, pozytywną ocenę właściwości użytkowych tych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, które, zgodnie z zamierzonym zastosowaniem, mają wpływ na spełnienie wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, w których wyrób będzie zastosowany;
- 2) znaku budowlanym – należy przez to rozumieć zastrzeżony znak wskazujący, że producent bierze na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu budowlanego oznakowanego tym znakiem z deklarowanymi właściwościami użytkowymi oraz

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane oraz ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 114, poz. 760, z 2011 r. Nr 102, poz. 586 oraz z 2013 r. Nr 951.

zgodność tego wyrobu ze wszystkimi mającymi zastosowanie przepisami niniejszej ustawy;

- 3) właściwym organie - należy przez to rozumieć organy nadzoru budowlanego, stosownie do ich właściwości, określonej w art. 11, 13 i 14;
 - 4) kontrolowanym - należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.³⁾), u którego prowadzi się kontrolę wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu;
 - 5) sprzedawcy – należy przez to rozumieć dystrybutora w rozumieniu art. 2 pkt 20 rozporządzenia Nr 305/2011.”;
- 3) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:
- „Art. 2a. W przypadku, gdy ustawa nie stanowi inaczej do akredytacji, autoryzacji oraz notyfikacji jednostek uczestniczących w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych oraz kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu i udostępnionych na rynku stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. 2010 r., Nr 138, poz. 935 z późn. zm.⁴⁾).”;
- 4) Tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
- „Wprowadzenie do obrotu lub udostępnienie na rynku krajowym wyrobów budowlanych.”;

- 5) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Wyrób budowlany może być wprowadzony do obrotu lub udostępniony na rynku krajowym, jeżeli nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, to jest jego właściwości użytkowe, zadeklarowane przez producenta wraz z zamierzonym zastosowaniem lub zastosowaniami wyrobu, umożliwiają prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym, w których ma on być zastosowany w sposób trwały, spełnienie wymagań podstawowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane⁵⁾.”;

- 6) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Wyrób budowlany, objęty normą zharmonizowaną lub zgodny z wydaną dla niego europejską oceną techniczną, może być wprowadzony do obrotu lub udostępniony na krajowym rynku wyłącznie zgodnie z rozporządzeniem Nr 305/2011.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593, z 2011 r. Nr 182, poz. 1228, Nr 85, poz. 459, Nr 120, poz. 690, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195, z 2012 r. Nr 131, poz. 764, Nr 163, poz. 981, Nr 232 oraz poz. 1378, Nr 855.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 114, poz. 760, z 2011 r. Nr 102, poz. 586 oraz z 2012 r. Nr 227, poz. 1367.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092 i Nr 232, poz. 1377 oraz z 2012 r., poz. 472 i poz. 951.

2. Wyrób budowlany nieobjęty normą zharmonizowaną, dla której zakończył się okres koegzystencji, o którym mowa w art. 17 ust. 5 rozporządzenia Nr 305/2011 i dla którego nie została wydana europejska ocena techniczna, może być wprowadzony do obrotu lub udostępniony na rynku krajowym, jeżeli został oznakowany, z zastrzeżeniem ust. 3, znakiem budowlanym, którego wzór określa ustawa.

3. Wyrób budowlany, nieobjęty zakresem przedmiotowym zharmonizowanych specyfikacji technicznych, może być udostępniony na rynku krajowym, jeżeli został legalnie wprowadzony do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, a jego właściwości użytkowe umożliwiają spełnienie wymagań podstawowych przez obiekty budowlane zaprojektowane i budowane w sposób określony w odrębnych przepisach, w tym przepisach techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej. Wraz z wyrobem budowlanym udostępnionym na rynku krajowym powinny być przekazane informacje o jego właściwościach użytkowych oznaczonych zgodnie z przepisami państwa, w którym wyrób został wprowadzony do obrotu, instrukcje stosowania i obsługi oraz informacje dotyczące zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie wyrób stwarza podczas stosowania i użytkowania, w języku polskim.”;

7) uchyla się art. 6;

8) po art. 6 dodaje się art. 6a i 6b w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Ocenę i monitorowanie jednostek notyfikowanych prowadzi Polskie Centrum Akredytacji, stosownie do art. 40 ust. 2 tego rozporządzenia.

2. Za wniosek o notyfikację, o którym mowa w art. 47 ust 1 rozporządzenia Nr 305/2011, uznaje się wniosek o autoryzację, o którym mowa w art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 47 ust 2 tego rozporządzenia.

Art. 6b. 1. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może wyznaczyć, w drodze decyzji administracyjnej, jednostki oceny technicznej (JOT), o których mowa w art. 29 rozporządzenia Nr 305/2011, upoważnione do wydawania europejskich ocen technicznych dla grup wyrobów budowlanych wymienionych w Załączniku IV Tabela 1 do tego rozporządzenia, oraz monitoruje działania i kompetencje wyznaczonych jednostek.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na wniosek jednostki organizacyjnej, posiadającej osobowość prawną, spełniającej wymagania dla jednostek oceny technicznej, określone w Załączniku IV Tabela 2 do rozporządzenia Nr 305/2011.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, wskazuje się informacje, o których mowa w ust. 5.

4. Do wniosku dołącza się informacje i dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań określonych w Załączniku IV Tabela 2 do rozporządzenia Nr 305/2011 stosownie do przedmiotowego zakresu wniosku.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

1) oznaczenie jednostki organizacyjnej składającej wniosek, jej siedzibę i adres;

2) określenie zakresu właściwości poprzez wskazanie grupy (grup) wyrobów budowlanych wymienionych w załączniku IV Tabela 1 do rozporządzenia Nr 305/2011.

6. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może, w drodze decyzji administracyjnej, ograniczyć zakres właściwości lub uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia, że jednostka przestała spełniać wymagania, o których mowa w ust. 4.”;

9) uchyla się art. 7;

10) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Oznakowanie wyrobu budowlanego znakiem budowlanym jest możliwe, z zastrzeżeniem ust. 2-4, jeżeli producent sporządził, na swoją wyłączną odpowiedzialność, krajową deklarację właściwości użytkowych dla tego wyrobu. Właściwości użytkowe wyrobu, zadeklarowane zgodnie z właściwą przedmiotowo Polską Normą wyrobu lub krajową oceną techniczną, należy odnieść do tych zasadniczych charakterystyk wyrobu, które mają wpływ na spełnienie wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, zgodnie z zamierzonym zastosowaniem tego wyrobu.”;

b) uchyla się ust. 5;

c) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Krajowa deklaracja właściwości użytkowych wyrobu (kopia) jest dostarczana z każdym wyrobem udostępnianym na krajowym rynku. Wraz z krajową deklaracją właściwości użytkowych dostarczane są informacje, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L396/1 z 30.12.2006) lub, w odpowiednim przypadku, w art. 33 tego rozporządzenia.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi w drodze rozporządzenia:

1) sposób deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych z zastosowaniem systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych;

2) grupy wyrobów budowlanych objętych obowiązkiem sporządzania krajowej deklaracji właściwości użytkowych oraz właściwe dla tych grup systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych;

- 3) zawartość i wzór krajowej deklaracji właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz sposób jej dostarczania odbiorcy;
- 4) sposób znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym oraz zakres informacji towarzyszących temu znakowi.”;

e) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, należy wziąć pod uwagę:

- 1) systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, określone w załączniku V do rozporządzenia Nr 305/2011;
- 2) grupy wyrobów budowlanych określone w Tabeli 1 Załącznika IV do rozporządzenia Nr 305/2011;
- 3) decyzje Komisji Europejskiej dotyczące systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych dla poszczególnych grup wyrobów i ich zastosowań;
- 4) procedury uproszczone dla małych i średnich przedsiębiorstw, o których mowa w art. 36 i 37 rozporządzenia Nr 305/2011;
- 5) zawartość deklaracji właściwości użytkowych oraz zasady jej dostarczania określone w art. 6 i art. 7 tego rozporządzenia, a także sposób umieszczania oznakowania CE i zakres informacji towarzyszącej temu oznakowaniu.”;

11) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Krajową ocenę techniczną wydaje się dla wyrobu budowlanego:

- 1) nieobjętego zakresem przedmiotowym normy zharmonizowanej albo Polskiej Normy wyrobu;
- 2) jeżeli w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego wyrobu metoda oceny przewidziana w normie zharmonizowanej albo Polskiej Normie wyrobu nie jest właściwa;
- 3) jeżeli norma zharmonizowana albo Polska Norma wyrobu nie przewiduje metody oceny w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego wyrobu.

2. Krajowe oceny techniczne są wydawane przez:

- 1) jednostki oceny technicznej (JOT), o których mowa w art. 6b, zgodnie z zakresem ich właściwości, albo;
- 2) jednostki organizacyjne wyznaczone przez ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

3. Krajową ocenę techniczną wyrobu budowlanego wydaje się odpłatnie, na koszt wnioskodawcy, na czas określony.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do zmiany lub przedłużenia ważności krajowej oceny technicznej.

5. Krajową ocenę techniczną wydaje się na podstawie oceny właściwości użytkowych i przewidywanej trwałości należycie zidentyfikowanego wyrobu budowlanego, potwierdzonych, w zależności od potrzeb, badaniami, obliczeniami, oględzinami, opiniami ekspertów i innymi dokumentami, z zastosowaniem przepisów szczególnych, w tym techniczno-budowlanych oraz zasad wiedzy technicznej.

6. Jednostki, o których mowa w ust. 2, są obowiązane przekazywać bezzwłocznie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego informację o wydanej krajowej ocenie technicznej, która powinna zawierać:

- 1) numer krajowej oceny technicznej;
- 2) nazwę wyrobu budowlanego;
- 3) określenie wnioskodawcy;
- 4) określenie rodzaju wyrobu budowlanego, jego typu i zamierzonego zastosowania;
- 5) wskazanie okresu ważności krajowej oceny technicznej.

7. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób udzielania, zmiany i uchylania krajowych ocen technicznych;
- 2) wysokość odpłatności z tytułu weryfikacji wniosku o udzielenie krajowej oceny technicznej;
- 3) sposób ustalania odpłatności za przeprowadzone czynności związane z udzielaniem, zmianą lub przedłużeniem ważności krajowej oceny technicznej.

8. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 7, należy uwzględnić, że postępowanie w sprawie krajowej oceny technicznej powinno być prowadzone w sposób najmniej uciążliwy dla wnioskodawcy i zapewnić podejmowanie bezstronnych rozstrzygnięć, a ustalone opłaty za przeprowadzone czynności związane z udzielaniem, zmianą lub przedłużeniem ważności krajowej oceny technicznej powinny odpowiadać rzeczywistym kosztom tych czynności.

9. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w uzasadnionych przypadkach może wyznaczyć, w drodze decyzji administracyjnej, jednostki, o których mowa w ust. 2 pkt 2, upoważnione do wydawania krajowych ocen technicznych, oraz monitoruje działania i kompetencje wyznaczonych jednostek.

10. Decyzja, o której mowa w ust. 9, jest wydawana na wniosek jednostki organizacyjnej, posiadającej osobowość prawną, mając na uwadze wymagania dla jednostek oceny technicznej, określone w Załączniku IV Tabela 2 do rozporządzenia Nr 305/2011.

11. We wniosku, o którym mowa w ust. 10, wskazuje się informacje, o których mowa w ust. 13.

12. Do wniosku, o którym mowa w ust. 10, dołącza się informacje i dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań określonych w tym przepisie.

13. Decyzja, o której mowa w ust. 9, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie jednostki organizacyjnej, jej siedzibę i adres;
- 2) określenie zakresu właściwości poprzez wskazanie wyrobów budowlanych określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 8 ust. 7 pkt 2.

14. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może, w drodze decyzji administracyjnej, ograniczyć zakres właściwości lub uchylić decyzję, o której mowa w ust. 9, w przypadku stwierdzenia, że jednostka przestała spełniać wymagania, o których mowa w ust. 10;

15. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa umieszcza na stronie internetowej ministerstwa wykaz jednostek, o których mowa w ust. 2.”;

12) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Dopuszczone do jednostkowego zastosowania w obiekcie budowlanym są wyroby budowlane, dla których zgodnie z rozporządzeniem Nr 305/2011 producent nie ma obowiązku sporządzania deklaracji właściwości użytkowych, wykonane według indywidualnej dokumentacji technicznej, sporządzonej przez projektanta obiektu lub z nim uzgodnionej, dla których producent wydał oświadczenie, że zapewniono zgodność wyrobu budowlanego z tą dokumentacją oraz z przepisami.”;

13) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Obowiązki producentów, upoważnionych przedstawicieli producentów, importerów i sprzedawców w zakresie wyrobów budowlanych znakowanych znakiem budowlanym

Art. 10a. 1. Producent wyrobu budowlanego sporządza krajową deklarację właściwości użytkowych wyrobu oraz umieszcza na wyrobie oznakowanie znakiem budowlanym. Podstawę do sporządzenia krajowej deklaracji właściwości użytkowych stanowi krajowa dokumentacja techniczna zawierająca wszystkie istotne elementy związane z wymaganym krajowym systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

2. Producent stosuje procedury zapewniające utrzymanie w produkcji deklarowanych właściwości użytkowych wyrobu, w tym w stosownych przypadkach prowadzi badania próbek wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku.

3. Producent umieszcza na wyrobie budowlanym, jako informację towarzyszącą:

- 1) swoją nazwę;
- 2) zastrzeżoną nazwę handlową lub zastrzeżony znak towarowy;
- 3) swój adres kontaktowy;

4) informację umożliwiającą identyfikację wyrobu.

4. W przypadku, gdy wielkość lub charakter wyrobu uniemożliwiają umieszczenie na wyrobie budowlanym informacji, o których mowa w ust. 3, wymagane informacje producent umieszcza na opakowaniu lub w dokumencie towarzyszącym wyrobowi budowlanemu.

5. Producent podczas udostępniania wyrobu budowlanego na rynku krajowym zapewnia, aby wyrobowi towarzyszyły:

1) kopia krajowej deklaracji właściwości użytkowych

2) informacje, o których mowa w art. 8 ust. 5a;

3) instrukcje stosowania i obsługi;

4) informacje dotyczące zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie wyrób stwarza podczas stosowania i użytkowania;

6. Informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 5, są sporządzane w języku polskim.

7. Producent, który uzna, że wprowadzony przez niego do obrotu wyrób budowlany nie jest zgodny z deklaracją właściwości użytkowych lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie, bezzwłocznie podejmuje, stosownie do okoliczności, konieczne środki naprawcze w celu usunięcia nieprawidłowości, wycofania wyrobu budowlanego z obrotu lub z użytkowania.

8. Jeżeli wyrób budowlany, o którym mowa w ust. 7, stwarza zagrożenie, producent niezwłocznie informuje o tym właściwe organy, podając szczegółowe informacje, w tym o niezgodności oraz o podjętych środkach naprawczych.

9. Producent rozpatruje reklamacje oraz - jeśli wystąpi taka konieczność - prowadzi ewidencję skarg, wyrobów niezgodnych i wyrobów wycofanych od użytkowników, a także informuje sprzedawców o tego rodzaju działaniach.

10. Producent przechowuje, w formie papierowej lub elektronicznej, krajową deklarację właściwości użytkowych oraz związaną z nią krajową dokumentację techniczną przez okres 10 lat od daty wprowadzenia wyrobu budowlanego do obrotu.

Art. 10b. 1. W przypadku, gdy producent ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyznacza na podstawie pisemnego pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Upoważniony przedstawiciel producenta, o którym mowa w ust. 1, wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie.

3. Zakres udzielonego pełnomocnictwa powinien umożliwić upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących zadań:

- 1) przechowywanie krajowej deklaracji właściwości użytkowych i krajowej dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru przez okres 10 lat w formie papierowej lub elektronicznej;
- 2) na uzasadnione żądanie właściwego organu dostarczanie temu organowi informacji i dokumentacji, niezbędnych do wykazania zgodności danego wyrobu budowlanego z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w ustawie;
- 3) na żądanie właściwych organów współpracuje z nimi we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane objęte udzielonym pełnomocnictwem.

Art. 10c. 1. Importer wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 2, może wprowadzić do obrotu lub udostępnić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie wyroby budowlane, które są zgodne z mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w ustawie.

2. Importer zapewnia, aby w czasie, gdy ponosi on odpowiedzialność za wyrób budowlany, warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały niekorzystnie na jego zgodność z krajową deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w ustawie.

3. Importer umieszcza na wyrobie budowlanym:

- 1) swoją nazwę;
- 2) nazwę zastrzeżoną lub zastrzeżony znak towarowy;
- 3) swój adres kontaktowy.

4. W przypadku, gdy wielkość lub charakter wyrobu uniemożliwiają umieszczenie na wyrobie budowlanym informacji, o których mowa w ust. 3, importer umieszcza wymagane informacje na opakowaniu lub w dokumencie towarzyszącym wyrobowi budowlanemu.

5. Importer, który uzna, że wyrób budowlany nie jest zgodny z krajową deklaracją właściwości użytkowych lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w ustawie, nie wprowadza wyrobu budowlanego do obrotu ani go nie udostępnia, dopóki nieprawidłowości nie zostaną usunięte.

6. Jeżeli wyrób budowlany, o którym mowa w ust. 5, stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta oraz właściwy organ.

7. Importer przechowuje, w formie papierowej lub elektronicznej, kopię krajowej deklaracji właściwości użytkowych przez okres 10 lat od daty wprowadzenia wyrobu budowlanego do obrotu.

8. Na żądanie właściwego organu importer współpracuje z nim we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane udostępnione przez niego na rynku.

9. Przepisy art. 10a ust. 5-9 stosuje się odpowiednio do importera, a w przypadku, o którym mowa w art. 10a ust. 8, importer informuje również producenta.

Art. 10d. 1. Sprzedawca udostępniając na rynku krajowym wyrób budowlany działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy.

2. Sprzedawca może udostępnić na rynku krajowym wyroby budowlane, o których mowa w art. 5 ust. 2, jeżeli są one oznakowane znakiem budowlanym i towarzyszą im dokumenty i informacje, o których mowa w art. 10a ust. 5, w języku polskim. W przypadku wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 3, sprzedawca udostępnia wyłącznie wyroby, które spełniają wymagania określone w art. 5 ust. 3.

3. Na żądanie właściwego organu sprzedawca współpracuje z nim we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane udostępnione przez nich na rynku.

4. Przepisy art. 10c ust. 2, 5-6 stosuje się odpowiednio do sprzedawcy.”;

14) Tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Organy właściwe w zakresie kontroli i postępowania administracyjnego w sprawie wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku krajowym oraz obowiązki tych organów.”;

15) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Do podstawowych obowiązków właściwych organów należy kontrola wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku krajowym wyrobów budowlanych, prowadzenie postępowań administracyjnych w tym zakresie oraz wykonywanie zadań, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1-4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.”;

16) w art. 13 ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadzenie postępowań administracyjnych w I instancji, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 3a;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przekazywanie Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego informacji o wynikach badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu oraz wydanych postanowieniach i decyzjach, a także o wydanych opiniach, o których mowa w pkt 6;”;

17) w art. 14:

a) w ust. 1:

- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) przedstawianie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do zaopiniowania okresowych planów kontroli wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1;

4) sporządzanie i przekazywanie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rocznych sprawozdań z przeprowadzonych kontroli wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1;”;

- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) prowadzenie punktu kontaktowego ds. wyrobów budowlanych, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia Nr 305/2011.”;

b) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkty 4-5 w brzmieniu:

„4) wydawać wojewódzkim inspektorom nadzoru budowlanego wytyczne i zalecenia dotyczące kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku krajowym oraz sprawować nadzór nad ich realizacją;

5) wydawać wojewódzkim inspektorom nadzoru budowlanego wytyczne i zalecenia zapewniające jednolitość postępowania.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może prowadzić postępowania administracyjne w I instancji na podstawie ustaleń przeprowadzonej przez siebie kontroli. W takim przypadku wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego nie wszczyna postępowania administracyjnego;”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres informacji o: wynikach zleconych badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym, wydanych opiniach, przekazywanej przez wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego,

2) sposób i termin przekazywania tych informacji,

- mając na uwadze potrzebę monitorowania systemu kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym.”;

18) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Kontrola i postępowanie administracyjne w sprawie wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym wyrobów budowlanych”.

19) art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu, a w przypadku wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1, również na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Na zasadach określonych w art. 25 ust. 2-6, można pobierać próbki wyrobu budowlanego z wyrobów budowlanych składowanych na terenie budowy, jeżeli budowa prowadzona jest w ramach działalności gospodarczej inwestora lub obiekt budowlany jest wznoszony w celu wprowadzenia go do obrotu, a także budow prowadzonych z wykorzystaniem środków publicznych. Wyniki badań próbek wyrobu budowlanego mogą stanowić podstawę do wszczęcia kontroli.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W kontroli prowadzonej przez właściwy organ, a dotyczącej wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1, może uczestniczyć pracownik Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, upoważniony przez Prezesa UOKiK, za zgodą organu prowadzącego kontrolę, lub przedstawiciel właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do czynności którego stosuje się przepisy niniejszego rozdziału dotyczące osoby kontrolującej.”.

20) w art. 17 ust 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrola dotyczy wyłącznie wyrobu budowlanego, prawidłowości jego oznakowania, oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych oraz jego zamierzonego zastosowania.”;

21) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W trakcie kontroli kontrolujący może żądać od kontrolowanego producenta i upoważnionego przedstawiciela albo importera przedstawienia:

1) deklaracji lub krajowej deklaracji właściwości użytkowych wyrobu budowlanego;

2) nazwy i adresu zakładu, w którym wyrób jest wytwarzany, a w przypadku wyrobów importowanych nazwę i adres producenta;

3) informacji, o których mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia Nr 305/2011 oraz w art. 8 ust. 5a niniejszej ustawy;

4) ogólnego opisu wyrobu budowlanego, schematów, instrukcji stosowania, instrukcje obsługi oraz informacje dotyczące zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie wyrób stwarza podczas stosowania i użytkowania.;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do zgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie, kontrolujący może dodatkowo żądać od producenta i upoważnionego przedstawiciela dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 10a ust. 1 oraz w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Nr 305/2011, a w przypadku importera wyznaczyć termin udostępnienia tej dokumentacji.”;

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W trakcie kontroli kontrolujący może żądać od kontrolowanego sprzedawcy:

1) wskazanie nazwy i adresu producenta, importera lub sprzedawcy, od którego nabył wyrób budowlany;

2) dokumentów, instrukcji, informacji i opisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4.”;

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy kontrolowany wyrób budowlany może stwarzać zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska, kontrolujący może żądać od kontrolowanego sprzedawcy, jeżeli producent lub importer ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawienia, w wyznaczonym terminie, dokumentacji technicznej wyrobu, o której mowa w ust. 2.”;

22) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli zachodzi potrzeba ujawnienia informacji, o których mowa w ust. 1 lub 2, oraz dowodów uzyskanych w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego, właściwy organ lub Prezes UOKiK - w przypadku wyrobów, o których mowa w art. 5 ust. 1, ujawni je w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia podjętych rozstrzygnięć.”;

23) w art. 22c:

a) w ust. 1 zdanie wstępne do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ może, w drodze postanowienia, dokonać zabezpieczenia wyrobu budowlanego przed dalszym przekazywaniem, jeżeli:”;

b) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kontrolowany nie przedstawi deklaracji, informacji oraz dokumentacji technicznej związanych z kontrolowanym wyrobem budowlanym, o których mowa w art. 18 ust. 1-4, albo;”;

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Organ, który wydał w I instancji postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze postanowienia, jego wygaśnięcie przed upływem 2 miesięcy od dnia doręczenia, jeżeli ustały przyczyny uzasadniające zabezpieczenie wyrobu budowlanego.

5. Zabezpieczenia wyrobu budowlanego dokonuje się przez opieczetowanie oraz sporządzenie inwentaryzacji w formie protokołu. Przepisy art. 22a stosuje się odpowiednio.”;

24) art. 23a otrzymuje brzmienie:

„Art. 23a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem obowiązku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.”;

25) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Właściwy organ może poddać wyrób budowlany, zabezpieczony zgodnie z art. 22c, badaniom lub zlecić jego przeprowadzenie w zakresie wynikającym z dokumentów i dowodów określonych w ust. 1 tego artykułu, w celu ustalenia, czy posiada on deklarowane przez producenta właściwości użytkowe.”;

b) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Na wniosek kontrolowanego przeprowadza się badanie próbki kontrolnej, jeżeli przeprowadzone badania próbki wyrobu budowlanego wykazały, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą.”;

26) w art. 26 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Wyniki badań próbek, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego publikuje na stronie internetowej Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego.”;

27) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymują brzmienie:

„Art. 30. 1. Właściwy organ, w wyniku kontroli u sprzedawcy, w przypadku stwierdzenia, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, wydaje:

1) postanowienie zakazujące dalszego przekazywania wyrobu budowlanego przez sprzedawcę, wyznaczając termin usunięcia określonych nieprawidłowości, albo

2) decyzję zakazującą dalszego przekazywania wyrobu budowlanego przez sprzedawcę oraz decyzję nakazującą wycofanie z obrotu tego wyrobu przez producenta lub importera, albo

3) decyzję nakazującą wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego przez sprzedawcę, jeżeli producent lub importer ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje zażalenie.”,

c) ust. 2 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku nieusunięcia w terminie nieprawidłowości określonych w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ zakazuje, w drodze decyzji, obrotu wyrobu budowlanego.”.

28) w art. 31:

a) ust. 1 otrzymują brzmienie:

„Art. 31. 1. Właściwy organ, w wyniku kontroli u producenta albo importera, w przypadku stwierdzenia, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, wydaje:

1) postanowienie nakazujące wstrzymanie udostępniania wyrobu budowlanego, wyznaczając termin usunięcia określonych nieprawidłowości, albo

2) decyzję nakazującą wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego, albo

3) decyzję nakazującą ograniczenie udostępniania wyrobu budowlanego użytkownikowi, konsumentowi i sprzedawcy.”,

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje zażalenie.”,

c) ust. 2 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku nieusunięcia w terminie nieprawidłowości określonych w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ nakazuje, w drodze decyzji, wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego.”;

29) w art. 31a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W decyzji nakazującej wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego, o której mowa w art. 30 i art. 31, właściwy organ może nakazać odpowiednio

producentowi, importerowi lub sprzedawcy odkupienie wyrobu na żądanie osób, które faktycznie nim władają.”;

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Postanowienia i decyzje, o których mowa w art. 30 i 31, wydaje się w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą oraz od stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób budowlany, mając na celu wyłącznie zapobieżenie powstaniu niebezpieczeństwa lub usunięcie już istniejącego oraz zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia i życia konsumentów lub użytkowników.

5. W przypadku stwierdzenia niezgodności z przepisami rozporządzenia Nr 305/2011, o których mowa w art. 59 tego rozporządzenia albo w przypadku nieprawidłowości w oznakowaniu znakiem budowlanym, braku oznakowania znakiem budowlanym, braku krajowej deklaracji właściwości użytkowych lub jej nieprawidłowym sporządzeniem, oraz w przypadku, gdy dokumentacja techniczna jest niedostępna lub niekompletna u kontrolowanego - właściwy organ może wydać wyłącznie postanowienie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.”;

30) w art. 32 uchyla się pkt 2;

31) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Na wniosek producenta, importera lub sprzedawcy właściwy organ, w drodze decyzji, stwierdza usunięcie niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą albo wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego.”;

32) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stronami w postępowaniu administracyjnym są: producent, importer lub kontrolowany sprzedawca wyrobu budowlanego.”;

33) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. Kto:

- 1) nie umieszcza oznakowania CE lub znaku budowlanego na wyrobie budowlanym, gdy jest to wymagane, lub umieszcza je w sposób nieprawidłowy;
- 2) nie umieszcza lub umieszcza w sposób nieprawidłowy informacje, które powinny towarzyszyć oznakowaniu CE lub znakowi budowlanemu;
- 3) nie sporządza lub sporządza w sposób nieprawidłowy deklarację właściwości użytkowych lub krajową deklarację właściwości użytkowych, gdy jest to wymagane;
- 4) nie udostępnia lub udostępnia niekompletną dokumentację techniczną lub krajową dokumentację techniczną

- podlega karze grzywny.”;

34) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Orzekanie w sprawach określonych w art. 35 i w art. 35a następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W postępowaniach mandatowych, w sprawach o czyny określone w art. 35a, można nałożyć grzywnę w wysokości do 5.000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. Obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych i Polskich Normach w nich powołanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej zapewniając.”;

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) spełnienie celów wymagań podstawowych dotyczących obiektów budowlanych określonych w Załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88/5 z 4.04.2011), dotyczących:

- a) nośności i stateczności konstrukcji,
- b) bezpieczeństwa pożarowego,
- c) higieny, zdrowia i środowiska,
- d) bezpieczeństwa użytkowania i dostępności obiektów,
- e) ochrony przed hałasem,
- f) oszczędności energii i izolacyjności cieplnej,
- g) zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych;”;

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Wyroby wytworzone w celu zastosowania w obiekcie budowlanym w sposób trwały, o właściwościach użytkowych, umożliwiających prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym spełnienie wymagań podstawowych, o których mowa

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092 i Nr 232, poz. 1377 oraz z 2012 r., poz. 472 i poz. 951.

w art. 5 ust. 1 pkt 1, można stosować przy wykonywaniu robót budowlanych wyłącznie, jeżeli wyroby te zostały udostępnione na rynku krajowym zgodnie z przepisami odrębnymi.”;

3) w art. 22 dodaje się pkt 3e w brzmieniu:

„3e) zapewnienie przy wykonywaniu robót budowlanych stosowania wyrobów zgodnie z art. 10;”;

4) w art. 25 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sprawdzanie jakości wykonywanych robót i stosowania przy wykonywaniu robót wyrobów zgodnie z art. 10, a w szczególności zapobieganie zastosowaniu wyrobów wadliwych i niedopuszczonych do stosowania w budownictwie;”.

5) w art. 81 w ust. 1 w pkt 1 lit e otrzymuje brzmienie:

„e) stosowania wyrobów przy wykonywaniu robót budowlanych z uwzględnieniem wymagań wynikających z art. 10;”;

6) w art. 81c w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) świadczących o wprowadzeniu do obrotu lub udostępnieniu wbudowywanych wyrobów, w tym o dopuszczeniu do jednostkowego zastosowania w obiekcie budowlanym.”;

7) w art. 84a w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sprawdzanie zgodności stosowanych wyrobów z wymaganiami wynikającymi z przepisów oraz z zasad wiedzy technicznej.”;

Art. 3 W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. 2010 r., Nr 138, poz. 935 z późn. zm.⁷⁾) w art. 1 skreśla się ust. 3.

Art. 4. 1. Wyroby budowlane wprowadzone do obrotu ze znakiem budowlanym na podstawie dotychczasowych przepisów przed 1 stycznia 2014 r., mogą być udostępniane na rynku krajowym po tej dacie, z zastrzeżeniem wyrobów, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Producent, dla wyrobów, o których mowa w ust. 1 może sporządzić krajową deklarację właściwości użytkowych na podstawie krajowej deklaracji zgodności wydanej przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

3. Producent może wykorzystywać aprobaty techniczne wydane przed dniem 1 stycznia 2014 r. na podstawie dotychczasowych przepisów, jako krajowe oceny techniczne do końca okresu ważności tych aprobat.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 114, poz. 760, z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i oraz z 2012 r. Nr 227, poz. 1367.

4. Wyroby budowlane, dla których przed dniem 1 lipca 2013 r. została wykonana indywidualna dokumentacja techniczna, o której mowa w art. 10 ustawy zmienianej w art. 1, i które zgodnie z rozporządzeniem Nr 305/2011 od dnia 1 lipca 2013 r. będą objęte obowiązkiem sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych oraz obowiązkiem oznakowania CE, mogą być zastosowane w obiekcie, dla którego zostały przeznaczone na zasadach dotychczasowych.

5. Do kontroli wyrobów budowlanych i postępowań administracyjnych w sprawach wyrobów budowlanych, o których mowa w ust. 1 oraz wyrobów wprowadzonych do obrotu zgodnie z art. 66 ust. 1 rozporządzenia Nr 305/2011 stosuje się przepisy dotychczasowe.

6. Do kontroli wyrobów budowlanych i postępowań administracyjnych w sprawach wyrobów budowlanych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r. z zastrzeżeniem art. 1 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia oraz art. 5 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

ANULUJE
2013.02.28
PODSEKRETARZ STANU
[Signature]
Janusz Żbik

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz niektórych innych ustaw ma na celu dostosowanie krajowych przepisów dotyczących wyrobów budowlanych do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę 89/106/EWG, zwanym dalej „rozporządzeniem Nr 305/2011”.

Rozporządzenie Nr 305/2011 ustala nowe zasady wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku (UE) wyrobów budowlanych poprzez ustanowienie zharmonizowanych zasad wyrażania ich właściwości użytkowych oraz zasad stosowania oznakowania CE na tych wyrobach. Rozporządzenie Nr 305/2011 nadaje obligatoryjny charakter oznakowaniu CE w odniesieniu do wyrobów objętych normą zharmonizowaną.

Rozporządzenie to zasadniczo zmienia dotychczasowe, wynikające z dyrektywy 89/106/EWG, zasady tworzące wspólny, jednolity rynek wyrobów budowlanych, odchodząc w tym zakresie od koncepcji „nowego podejścia” na rzecz wiarygodnego opisywania właściwości użytkowych wyrobu budowlanego wprowadzanego do obrotu lub udostępnianego na rynku przy użyciu zharmonizowanych specyfikacji technicznych, a oznakowanie CE potwierdza zgodność oznakowanego wyrobu budowlanego z deklarowanymi właściwościami użytkowymi.

Obowiązujące polskie przepisy dotyczące wyrobów budowlanych wdrażały uchyloną rozporządzeniem Nr 305/2011 Dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów państw członkowskich, odnoszących się do wyrobów budowlanych. Dyrektywa ta, zaliczana do tzw. „dyrektyw nowego podejścia”, została wdrożona do polskiego prawa przepisami trzech ustaw:

- ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881, z późn. zm.) w zakresie zasad wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i ich kontroli,
- ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) w zakresie wymagań podstawowych dla obiektów budowlanych,
- ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.), w zakresie wyznaczania i notyfikowania jednostek uczestniczących w ocenie zgodności koordynacji działań kontrolnych.

Podobnie, jak Dyrektywa 89/106/EWG, rozporządzenie Nr 305/2011 obejmując swoimi regulacjami wyroby budowlane objęte normami zharmonizowanymi, pozostawia państwom członkowskim możliwość określania, w ramach przepisów krajowych, wymagań dla wyrobów nieobjętych takimi normami. Należy przy tym mieć na uwadze, że wyroby te powinny umożliwiać spełnienie wymagań podstawowych dla obiektów budowlanych określonych w Załączniku 1 do rozporządzenia Nr 305/2011 oraz uwzględniać wynikającą z Traktatu o Unii Europejskiej zasadę „wzajemnego uznawania” - odnoszącą się do wyrobów wprowadzonych legalnie na rynek w jednym z państw członkowskich.

Dla zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów użytkownika obiektów budowlanych wszystkie wyroby mające wpływ na spełnienie ww. wymagań podstawowych, powinny być objęte regulacjami określającymi zasady wprowadzania lub udostępniania na rynku wyrobów budowlanych. W tym kontekście proponowane jest przyjęcie podobnych rozwiązań jak w

rozporządzeniu Nr 305/2011 w odniesieniu do zasad wprowadzania do obrotu lub udostępniania wyrobów nieobjętych normami zharmonizowanymi. Należy przy tym zaznaczyć, że zbiór wyrobów budowlanych podlegających przepisom rozporządzenia Nr 305/2011 będzie sukcesywnie powiększany, w miarę ustanawiania nowych norm zharmonizowanych, kosztem ograniczenia zbioru wyrobów objętych regulacjami krajowymi, co wskazuje również na potrzebę ścisłego powiązania regulacji rozporządzenia Nr 305/2011 z przepisami krajowymi.

Celem projektowanej regulacji jest dostosowanie krajowych przepisów dotyczących wyrobów budowlanych do rozporządzenia Nr 305/2011, jak również dokonanie niezbędnych zmian dotychczasowe przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu lub udostępnianie na rynku wyrobów budowlanych nieobjętych rozporządzeniem Nr 305/2011, mając przy tym na względzie ustanowienie podobnej relacji tych zmienionych przepisów z rozporządzeniem Nr 305/2011, jak to mam miejsce obecnie w stosunku do regulacji Dyrektywy.

Ze względu na powyższe, w projektowanej regulacji proponuje się następujące zmiany:

I. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych:

W odniesieniu do ustawy o wyrobach budowlanych zakres przewidywanych regulacji obejmuje:

- wykreślenie z ustawy wszystkich regulacji wdrażających dyrektywę 89/106 związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobów budowlanych z oznakowaniem CE; regulacje te zastępują stosowane bezpośrednio przepisy rozporządzenia Nr 305/2011;
- określenie właściwości organów w zakresie wykonywania zadań administracyjnych i obowiązków wynikających z rozporządzenia Nr 305/2011 (wyznaczanie i monitorowanie polskich jednostek oceny technicznej, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 3 rozporządzenia, wyznaczenie punktu kontaktowego do spraw wyrobów budowlanych, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia Nr 305/2011);
- dostosowanie przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku wyrobów budowlanych w zakresie nieregulowanym w przepisach rozporządzenia Nr 305/2011, mając na uwadze ich funkcjonalne zbliżenie do regulacji tego rozporządzenia;
- dostosowanie przepisów ustawy określających zasady kontroli wyrobów oraz zasady działania organów nadzoru budowlanego do regulacji rozporządzenia Nr 305/2011, w tym zapewnienie poprawy skuteczności i efektywności działań kontrolnych.

Projekt przewiduje w tym zakresie następujące szczegółowe zmiany legislacyjne w ustawie o wyrobach budowlanych:

- 1) zmianę art. 1 (art. 1 pkt 1 projektu), która ma na celu dostosowanie zakresu przedmiotowego ustawy do rozporządzenia Nr 305/2011. Zgodnie z nowym brzmieniem tego artykułu, ustawa będzie regulować: zasady wprowadzania do obrotu i udostępniania na rynku krajowym wyrobów budowlanych nieobjętych zharmonizowanymi warunkami wprowadzania do obrotu i udostępniania na rynku zgodnie z rozporządzeniem Nr 305/2011, zasady kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu i udostępnianych na rynku oraz zasady działania organów administracji publicznej w

zakresie takich wyrobów oraz właściwość organów w zakresie wykonywania zadań i obowiązków wynikających z rozporządzenia Nr 305/2011;

- 2) zmianę art. 2 (art. 1 pkt 2 projektu) zgodnie z którą na potrzeby niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio definicje określone w art. 2 rozporządzenia Nr 305/2011. Ponadto, w odniesieniu do regulacji dotyczących wyrobów nieobjętych normami zharmonizowanymi, zostały określone definicje: krajowej oceny technicznej, znaku budowlanego i sprzedawcy oraz zachowano definicje właściwego organu i kontrolowanego;
- 3) rozporządzenie Nr 305/2011 określa procedurę notyfikacji jednostek, wymagania, jakie jednostki ubiegające się o notyfikacje, muszą spełnić oraz zadania organów notyfikujących. W związku z tym, stosowanie przepisów o systemie zgodności ogranicza się jedynie do zakresu, który nie jest regulowany przez przepisy rozporządzenia Nr 305/2011. Dodano więc art. 2a (art. 1 pkt 3 projektu) zgodnie, z którym, w przypadku, gdy ustawa nie stanowi inaczej, do akredytacji, autoryzacji oraz notyfikacji jednostek uczestniczących w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu i udostępnionych na rynku stosuje się przepisy ustawy o systemie oceny zgodności. Podobną zasadę przyjęto w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli wyrobów budowlanych;
- 4) zmiana tytułu rozdziału związana z dostosowaniem do definicji zawartych w rozporządzeniu Nr 305/2011.
- 5) zmiana redakcyjna art. 4 (art. 1 pkt 5 projektu) związana z dostosowaniem treści przepisu do definicji zawartych w rozporządzeniu Nr 305/2011;
- 6) nowa treść art. 5 (art. 1 pkt 6 projektu) określa warunki, kiedy zgodnie z art. 4 wyrób może być wprowadzany do obrotu i udostępniany na polskim rynku. I tak na polski rynek mogą być wprowadzane do obrotu lub udostępniane:
 - a) wyroby budowlane, objęte przepisami rozporządzenia Nr 305/2011 (oznakowane CE) – ust. 1,
 - b) w przypadku wyrobów budowlanych nieobjętych przepisami rozporządzenia Nr 305/2011 wyroby oznakowane znakiem budowlanym - ust. 2,
 - c) wyroby budowlane dla których nie ustanowiono jeszcze środków zharmonizowanych w ramach rozporządzenia nr 305/2011 (norm zharmonizowanych i europejskich dokumentów oceny) o ile zostały legalnie wprowadzone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, a właściwości użytkowe umożliwiają spełnienie wymagań podstawowych przez obiekty budowlane zaprojektowane i budowane w sposób określony w odrębnych przepisach, w tym przepisach techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z (krajowymi) zasadami wiedzy technicznej - ust. 3. Aby jednak wykazanie tej zgodności z przepisami było jednoznaczne dla wszystkich uczestników rynku, również tym wyrobom w całym łańcuchu dostaw powinna towarzyszyć informacja o technicznych jego właściwościach użytkowych;
- 7) uchylono art. 6 (art. 1 pkt 7 projektu), który wdrażał postanowienia uchylonej dyrektywy 89/106/EWG. Stosowne regulacje w tym zakresie są zawarte w rozporządzeniu Nr 305/2011, które stosuje się bezpośrednio;
- 8) w nowym art. 6a i 6b (art. 1 pkt 8 projektu) określono właściwości organów w zakresie wykonywania zadań i obowiązków wynikających z rozporządzenia Nr 305/2011 w odniesieniu do wyrobów wprowadzanych i udostępnianych na rynku z

oznakowaniem CE, z wyjątkiem organów nadzoru rynku. Mając na uwadze art. 40 ust. 2 rozporządzenia Nr 305/2011 proponuje się powierzenie oceny i monitorowania jednostek upoważnionych do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych (jednostek notyfikowanych) rozporządzenia Nr 305/2011 Polskiemu Centrum Akredytacji. Zgodnie z wyżej omówionym nowym art. 2a pozostaje zachowany tryb notyfikacji jednostek wynikający z przepisów o systemie oceny zgodności. Jednocześnie w art. 6a ust. 2 proponuje się uznanie wniosku o autoryzację, o którym mowa w art. 19 ust. 3 ww. ustawy za wniosek o notyfikację, o którym mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia Nr 305/2011.

W art. 6b określone zostały zasady wyznaczania jednostek oceny technicznej (JOT), o których mowa w art. 29 rozporządzenia Nr 305/2011. Jednostki te będą wyznaczane w drodze decyzji administracyjnej ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, na wniosek zainteresowanej jednostki, z uwzględnieniem wymagań dla tych jednostek określonych w Załączniku IV Tabela 2 do rozporządzenia Nr 305/2011. Jednocześnie minister ten będzie monitorował i dokonywał oceny działalności tych jednostek;

- 9) uchyla się art. 7 (art. 1 pkt 9 projektu), który wdrażał postanowienia uchylonej dyrektywy 89/106/EWG. Stosowne regulacje w tym zakresie są zawarte w rozporządzeniu Nr 305/2011, które stosuje się bezpośrednio;
- 10) w zmienionym brzmieniu art. 8 (art. 1 pkt 10 projektu) określone zostały wymagania, które powinien spełnić producent, aby oznakować wyrób znakiem budowlanym w celu wprowadzenia go do obrotu lub udostępnienia na rynku krajowym, zgodnie z przepisem art. 5 ust. 2 ustawy. Proponowane zmiany w tym zakresie to:
 - a) oznakowanie wyrobu budowlanego znakiem budowlanym wymaga sporządzenia przez producenta krajowej deklaracji właściwości użytkowych dla tego wyrobu, na podstawie właściwej przedmiotowo Polskiej Normy wyrobu lub krajowej oceny technicznej, w której producent deklaruje właściwości użytkowych dla tego wyrobu mające wpływ na spełnienie wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, zgodnie z zamierzonym zastosowaniem.
Zachowana została (w ust. 2-4) uproszczona procedura znakowania znakiem budowlanym wyrobów wytwarzanych tradycyjnie, na określonym terenie przy użyciu metod sprawdzonych w wieloletniej praktyce (regionalnych wyrobów budowlanych), która nie wymaga sporządzania krajowej deklaracji właściwości użytkowych.
 - b) uchyla się ust. 5 dotyczący przechowywania deklaracji zgodności; sposób przechowywania deklaracji właściwości użytkowych określone zostały w nowym art. 10a (art. 1 pkt 12 projektu) określającym obowiązki producenta wyrobów budowlanych.
 - c) dodany ust. 5a wprowadza obowiązek dostarczania z każdym wyrobem udostępnianym na krajowym rynku kopii krajowej deklaracji właściwości użytkowej, tak jak ma to miejsce w przypadku dostarczania deklaracji właściwości użytkowej dla wyrobów oznakowanych CE. Podobnie jak w rozporządzeniu Nr 305/2011, wprowadza się obowiązek dostarczania wraz z krajową deklaracją właściwości użytkowych informacji o substancjach niebezpiecznych wynikających z rozporządzenia WE Nr 1907/2006 (REACH). Tzw. karta bezpieczeństwa dostarczana wraz z kopią deklaracji właściwości użytkowych zawiera scenariusze narażenia i środki zaradcze, w tym postępowanie z odpadami lub informacje o

zawartych w wyrobach substancjach niebezpiecznych. Informacje te powinny pozwalać na bezpieczne stosowanie wyrobu, a co najmniej zawierać nazwę substancji niebezpiecznych.

- d) zmieniony ust. 6 i dodany ust. 7 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do wydania przepisów wykonawczych określających: sposób deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych z zastosowaniem systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych; grupy wyrobów budowlanych objętych obowiązkiem sporządzania krajowej deklaracji właściwości użytkowych oraz właściwe dla tych grup systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych; zawartość i wzór krajowej deklaracji właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz sposób jej dostarczania odbiorcy; sposób znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym oraz zakres informacji towarzyszących temu znakowi.

W ust. 7 określone zostały wytyczne do uwzględnienia przy wydawaniu ww. rozporządzenia. Wytyczne te przewidują m. in. że systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, stosowane przy deklarowaniu właściwości użytkowych wyrobów znakowanych znakiem budowlanym będą analogiczne jak w przypadku systemów określonych w załączniku V rozporządzenia Nr 305/2011. Grupy wyrobów dla których systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych będą określane zgodnie z decyzjami Komisji Europejskiej, zostaną ustalone na podstawie Tabeli 1 Załącznika IV do rozporządzenia Nr 305/2011 z uwzględnieniem zakresu przedmiotowego mandatów udzielonych przez Komisję europejską na opracowanie norm zharmonizowanych. Wykorzystanie zakresu przedmiotowego mandatów Komisji Europejskiej na normy zharmonizowane przy ustalaniu grup wyrobów objętych systemem krajowym pozwoli w znacznym zakresie na uszczegółowienie ogólnie określonych grup wyrobów w załączniku IV do rozporządzenia Nr 305/2011 w oparciu o dorobek harmonizacji europejskiej. Umożliwi to jednocześnie nieobjęcie systemem krajowym wyrobów, które co prawda są wbudowywane na stałe w obiekt budowlany ale ich wprowadzanie do obrotu regulują w sposób wystarczający z punktu widzenia budownictwa inne dyrektywy nowego podejścia (np. urządzenia ciśnieniowe), lub objęcie ich systemem krajowym nie ma merytorycznego uzasadnienia np. elementy instalacji technologicznych. Wytyczne nakładają też obowiązek uwzględnienia przy określaniu sposobów deklarowania właściwości użytkowych procedur uproszczonych, o których mowa w rozdziale VI rozporządzenia Nr 305/2011, w tym procedur dla małych i średnich przedsiębiorstw. Przy określaniu sposobu dostarczania krajowej deklaracji właściwości użytkowych należy uwzględnić stosowanie formy elektronicznej jej dostarczania wraz z wyrobem.

- 11) w zmienionym art. 9 (art. 1 pkt 11 projektu) określone zostały zasady i procedury wydawania krajowych ocen technicznych oraz wyznaczania jednostek upoważnionych do ich wydawania.

Krajowa ocena techniczna może być wydawana dla wyrobu nieobjętego zakresem przedmiotowym normy zharmonizowanej albo Polskiej Normy wyrobu; lub dla wyrobu, gdy w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego wyrobu metoda oceny przewidziana w normie zharmonizowanej albo Polskiej Normie wyrobu nie jest właściwa; a także dla wyrobu jeżeli norma zharmonizowana albo

Polska Norma wyrobu nie przewiduje żadnej metody oceny w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego wyrobu.

Krajowe oceny techniczne będą wydawane przez jednostki oceny technicznej, o których mowa w art. 6b ustawy lub w uzasadnionych przypadkach (przy braku możliwości wydania takiej oceny technicznej przez JOT) przez inne jednostki organizacyjne wyznaczone przez ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w drodze decyzji administracyjnej, w trybie określonym w komentowanym artykule.

Zasady wydawania krajowych ocen technicznych określone w ust. 3-5 są analogicznie jak ma to miejsce w obecnych przepisach dotyczących aprobat technicznych.

Utrzymany został również obowiązek przekazywania informacji o wydanych krajowych ocenach technicznych do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Ust. 7 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do wydania przepisu wykonawczego określającego: sposób udzielania, zmiany i uchylania krajowych ocen technicznych; wysokość odpłatności z tytułu weryfikacji wniosku o udzielenie krajowej oceny technicznej; sposób ustalania odpłatności za przeprowadzone czynności związane z udzielaniem, zmianą lub przedłużeniem ważności krajowej oceny technicznej, z uwzględnieniem wytycznych określonych w ust. 8;

- 12) zmiana w art. 10 ust. 1 (art. 1 pkt 12) polega na ograniczeniu możliwości stosowania procedury jednostkowego zastosowania wyrobu budowlanego, określonej w tym artykule w odniesieniu do wyrobów objętych przepisami rozporządzenia Nr 305/2011, tzn. wyrobów, dla których ustanowiono normy zharmonizowane lub wydano europejską ocenę techniczną, w uwzględnieniu przypadków określonych w art. 5 tego rozporządzenia;
- 13) po rozdziale 2 dodano rozdział 2a (art. 1 pkt 13 projektu) „*Obowiązki producentów, upoważnionych przedstawicieli producentów, importerów i sprzedawców w zakresie wyrobów budowlanych znakowanych znakiem budowlanym*”, w którym w art. 10a-10d określono szczegółowo obowiązki producentów, ich upoważnionych przedstawicieli, importerów i sprzedawców, wytwarzających i uczestniczących w obrocie wyrobami budowlanymi, które zgodnie z art. 5 ust. 2 podlegają obowiązkowemu znakowaniu znakiem budowlanym oraz udostępnianych na rynku krajowym na podstawie przepisu art. 5 ust. 3 (wzajemne uznawanie). Podobne regulacje dotyczące producentów, importerów, dystrybutorów (sprzedawców) i upoważnionych przedstawicieli w zakresie wyrobów oznakowanych CE określone zostały w art. 11-15 rozporządzenia Nr 305/2011. Proponowany przepis ma na celu ujednolicenie obowiązków wszystkich podmiotów uczestniczących w wytwarzaniu i obrocie wyrobami budowlanymi na rynku krajowym. Regulacje te uwzględniają wcześniej opisane rozwiązania legislacyjne w systemie krajowym;

Proponowane zmiany w art. 1 pkt 14-31 projektu dotyczą zasad kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu i udostępnianych na rynku oraz zasady działania organów nadzoru.

- 14) Zmiana nazwy rozdziałów 3 i 4 (art. 1 pkt 14 i 18) oraz zmiana w art. 12 (art. 1 pkt 15) związana z dostosowaniem do definicji zawartych w rozporządzeniu Nr 305/2011.
- 15) zmiany w art. 13 i art. 14 (art. 1 pkt 16-17 projektu) dotyczą rozszerzenia praw i obowiązków Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Zmiany w art. 13 ust. 1 pkt 2 i w art. 14 ust. 3 pkt 3a umożliwiają Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego prowadzenie na podstawie przeprowadzonej kontroli postępowań administracyjnych w I instancji. Dotychczas Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego posiadał uprawnienie do prowadzenia kontroli, natomiast nie mógł prowadzić postępowań administracyjnych w oparciu o przeprowadzone kontrole. Obowiązki Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, określone w art. 14 ust. 1, zostały rozszerzone o prowadzenie punktu kontaktowego ds. wyrobów budowlanych, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia Nr 305/2011. Dodane również w tym artykule w ust. 2 pkt 4-5 mają na celu ujednolicenie działań organów nadzoru w zakresie kontroli wyrobów budowlanych i prowadzonych postępowań administracyjnych dotyczących wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu lub udostępnionych na rynku krajowym.
Zmiany w art. 14 ust. 1 pkt 3 i 4 mają charakter redakcyjny związany ze zmianą art. 5 ustawy;
- 16) w art. 16 ust. 1 (art. 1 pkt 19 projektu) wprowadza się zmianę redakcyjną związaną ze zmianą art. 5 ustawy. W ust. 2 rozszerzono uprawnienia organów nadzoru budowlanego wynikające z art. 16 ust. 2a ustawy także na możliwość pobierania do badań próbek wyrobów budowlanych składowanych na terenie budów prowadzonych z wykorzystaniem środków publicznych. Dotychczasowa regulacja umożliwiała pobieranie takich próbek wyłącznie na terenie budowy, jeżeli obiekt był wznoszony w celu wprowadzenia do obrotu;
- 17) zmiana w art. 17 ust. 3 (art. 1 pkt 20 projektu) dostosowuje zakres kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku do wymagań rozporządzenia Nr 305/2011, poprzez wprowadzenie możliwości sprawdzenia, czy deklarowane właściwości użytkowe odpowiadają wymaganiom dla deklarowanego zastosowania;
- 18) zmiany w art. 18 (art. 1 pkt 21 projektu) dostosowują zakres kontroli wyrobów budowlanych do nowych zasad wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku wyrobów budowlanych i związanych z nimi dokumentów, określonych w rozporządzeniu Nr 305/2011 i w przepisach ustawy dotyczących systemu krajowego;
- 19) w art. 19 (art. 1 pkt 22 projektu) wprowadza się zmianę redakcyjną związaną ze zmianą brzmienia art. 5 ustawy.

- 20) zmiany w art. 22c, art. 25, 30 ust. 1 i 2, 31a, 33 ust. 1 (art. 1 pkt 23, 25, 27, 29 i 32) mają charakter redakcyjny polegający na usunięciu wyrazów „partia wyrobu budowlanego” celem dostosowania do terminologii używanej w rozporządzeniu Nr 305/2011 i stosowanej w przepisach ustawy o systemie oceny zgodności;
- 21) zmiana art. 23a (art. 1 pkt 24 projektu) polega na wyłączeniu obowiązku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli wynikającego z rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Obowiązek zawiadomienia producentów, importerów i sprzedawców wyrobów budowlanych na 7 dni przed terminem rozpoczęcia kontroli w praktyce ogranicza skuteczność prowadzonych kontroli. W ciągu tego terminu wskazane podmioty mają czas na ukrycie nieprawidłowości i pozbycie się wadliwych wyrobów budowlanych, przez co podstawowy cel kontroli, jakim jest prewencja (wymuszenie przestrzegania przepisów dotyczących wyrobów budowlanych), nie może zostać zrealizowany. Konsekwencją tego jest wprowadzanie do obrotu wyrobów budowlanych, które mogą zagrażać bezpieczeństwu ludzi i mienia, ponieważ organy wyspecjalizowane nie posiadają skutecznych instrumentów prawnych, umożliwiających działanie z zaskoczenia, by zapobiec takim nieprawidłowościom. Tym samym producenci, importerzy i sprzedawcy nie obawiają się naruszać przepisy prawa, ponieważ wykrycie tego jest mocno ograniczone obowiązkami związanymi z zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli;
- 22) w art. 26 dodano ust. 7 (art. 1 pkt 26 projektu) wprowadzający obowiązek publikowania przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego na stronie internetowej Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego wyników badań wyrobów, o których mowa w art. 25 ust. 1. Realizacja tego przepisu wymaga zobowiązania wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego do przekazywania wyników takich badań Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego, co została wprowadzone zmianą art. 13 ustawy (art. 1 pkt 14 (b) projektu);
- 23) w art. 31a dodano ust. 4 i 5 (art. 1 pkt 29 projektu) wprowadzono obowiązek stosowania „zasady proporcjonalności” w wydawanych postanowieniach i decyzjach w ramach postępowania administracyjnego dotyczących wyrobów budowlanych niespełniających wymagań ustawy. Zgodnie z treścią ust. 4 organy nadzoru budowlanego wydaje - w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą oraz od stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób budowlany - postanowienia i decyzje, mając na celu wyłącznie zapobieżenie powstaniu niebezpieczeństwa lub usunięcie już istniejącego oraz zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia i życia konsumentów lub użytkowników. Mając powyższe na uwadze wprowadza się w przepisie ust. 5 warunek, że w przypadku stwierdzenia niezgodności formalnych, o których mowa w art. 59 rozporządzenia nr 305/2011, organy nadzoru mogą wydać wyłącznie postanowienie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy, nakazujące usunięcie w określonym terminie tych nieprawidłowości.
- 24) zmiany w art. 32 i dodanie art. 32a (art. 1 pkt 31 projektu) mają na celu odstąpienie od obowiązku umarzania postępowań w drodze decyzji w przypadku usunięcia niezgodności, która była podstawą do wszczęcia postępowania. Proponuje się

natomiast wydawanie w takich przypadkach przez organ, na wniosek zainteresowanego decyzji o stwierdzeniu usunięcia nieprawidłowości. Dotychczas decyzja o umorzeniu postępowania, uregulowana w art. 32 pkt 2, kończyła postępowanie, które w zasadzie było wszczynane w celu jego umorzenia, co może budzić wątpliwości. W gruncie rzeczy celem tej decyzji nie jest samo umorzenie postępowania, ale stwierdzenie, że niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą zostały usunięte albo wyrób budowlany został wycofany z obrotu. Tym samym decyzja taka nie powinna nazywać się decyzją o umorzeniu postępowania. Stąd przeniesienie takiej decyzji do nowej jednostki redakcyjnej, ponieważ cały art. 32 reguluje sprawy dotyczące decyzji o umorzeniu postępowania. Warto jednak dodać, że decyzja, o której mowa w art. 32a, ma być wydawana na wniosek producenta, importera lub sprzedawcy wyrobu budowlanego, ponieważ tylko te podmioty są zainteresowane wydaniem przedmiotowej decyzji. Dzięki takiej decyzji zaistnieje podstawa wykreślenia zakwestionowanych wcześniej wyrobów budowlanych z Krajowego Wykazu Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych, jeżeli niezgodności zostaną usunięte lub wyrób budowlany zostanie wycofany z obrotu.

- 25) w przepisach karnych określonych w rozdziale 6 ustawy wprowadzono zmiany mające na celu zapewnienie skuteczności i efektywności działań kontrolnych organów nadzoru budowlanego - poprzez nieuchronność i szybkość karania w uzasadnionych sytuacjach. W dodanym art. 35a (art. 1 pkt 33 projektu) określone zostały czyny, za które możliwe jest nałożenie przez właściwy organ mandatu. Generalnie czyny zagrożone mandatem obejmują niezgodności formalne przy wprowadzeniu do obrotu lub udostępnieniu na rynku wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 31a ust. 5. Konsekwencją możliwości stosowania trybu mandatowego są zmiany w art. 36 (art. 1 pkt 34 projektu). Ze względu na bardzo zróżnicowany stopień zagrożenia powodowanego przez wyrób budowlany wynikający z czynów, o których mowa w art. 35a, proponuje się w nowym ust. 2 art. 36 (art. 1 pkt 34 projektu) ustalenie górnej granicy wysokości mandatu na kwotę 5000 zł. Dotychczas czyny objęte postępowaniem mandatowym traktowane były jako przestępstwo, ścigane na podstawie Kodeksu Karnego lub nie podlegały żadnym sankcjom karnym. Wprowadzenie postępowania mandatowego odciąży pracę organów wymiaru sprawiedliwości.

II. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane proponuje się:

- 1) dostosowanie treści art. 5 ust. 1 (art. 2 pkt 1 projektu) do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w Załączniku I do rozporządzenia Nr 305/2011. Proponuje się zmianę brzmienia zdania wstępnego oraz pkt 1 mającą na względzie osiągnięcie spełnienia przez obiekt budowlany, jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi celów wymagań podstawowych określonych w Załączniku I do rozporządzenia Nr 305/2011;
- 2) zmiany w art. 2 pkt 2-4 projektu mają charakter redakcyjny i polegają na doprecyzowaniu terminologii wynikającej ze zmian wprowadzonych w ustawie o wyrobach budowlanych.

- 3) Zmiany w art. 2 pkt 5-7 projektu doprecyzowują ustawowe zadania i obowiązki organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w zakresie kontroli stosowania wyrobów przy wykonywaniu robót budowlanych w celu ich dostosowania do zmienionych zasad wprowadzania do obrotu i udostępniania na rynku tych wyrobów.

III) W ustawie o systemie oceny zgodności proponuje się:

Uchylenie w art. 1 ust. 3 (art. 3 projektu) określającego zakres przepisów mających zastosowanie do wyrobów budowlanych. Większość sprawy regulowanych w tym przepisie będzie regulować bezpośrednio rozporządzenie Nr 305/2011. W związku z tym zastosowanie ustawy o systemie oceny zgodności ogranicza się jedynie do zakresu, który nie jest regulowany przez to rozporządzenie, co wskazano w nowym art. 2a ustawy o wyrobach budowlanych (art. 1 pkt 3 projektu).

IV) Przepisy przejściowe i końcowe (art. 4 i 5 projektu).

Przepisy przejściowe dotyczące wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu i udostępnianych z oznakowaniem CE znajdują się w art. 66 rozporządzenia nr 305/2011 i będą stosowane bezpośrednio.

Natomiast w art. 4 projektu przewidziano przepisy przejściowe, które dotyczą wyłącznie zmian wprowadzonych art. 1 projektu i dotyczących wyrobów wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku zgodnie z art. 5 ust. 2 (wyroby znakowane znakiem budowlanym) oraz przepisów określających działania organów nadzoru w zakresie kontroli wyrobów budowlanych. Proponowane regulacje dotyczące wprowadzania wyrobów ze znakiem budowlanym są oparte na podobnym rozwiązaniu jak w przepisie art. 66 rozporządzenia Nr 305/2011. I tak wyroby budowlane, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy wprowadzone do obrotu przed 1 stycznia 2014 r. na podstawie dotychczasowych przepisów mogą być w dalszym ciągu udostępniane na rynku. Niezależnie od powyższego producent takiego wyrobu może po 1 stycznia 2014 r. sporządzić - na podstawie wydanej wcześniej krajowej deklaracji zgodności - krajową deklarację właściwości użytkowych, o której mowa w art. 1 pkt 9 projektu i udostępniać wyrób na zasadach obowiązujących od 1 stycznia 2014 r.

Jednocześnie, przepis art. 4 ust. 3, umożliwia producentom wykorzystywanie po 1 stycznia 2014 r. aprobat technicznych wydanych przed tą datą, jako krajowych ocen technicznych.

Przepis ust. 4 określa przepisy przejściowe dla wyrobów budowlanych dopuszczonych do jednostkowego stosowania (art. 10 ustawy). Wyrób budowlany, dla którego przed dniem 1 stycznia 2014 r. została wykonana indywidualna dokumentacja techniczna, o której mowa w art. 10 ust. 1 mogą być zastosowane w obiekcie, dla którego są przeznaczone pomimo, że zgodnie z przepisami art. 4 z uwzględnieniem art. 5 rozporządzenia nr 305/2011 wyroby te powinny być oznakowane CE.

Przepisy proponowanych ust. 5 umożliwiają stosowanie dotychczasowych przepisów do kontroli wyrobów budowlanych i prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach wyrobów budowlanych, które zostały wprowadzone do obrotu przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 5 projektu przepisy ustawy wejdą w życie z dniem 1 lipca 2013 r., a więc w terminie, w którym wchodzi w życie podstawowe przepisy rozporządzenia Nr 305/2011. Przy czym, przepisy związane z wyznaczaniem jednostek oceny technicznej oraz notyfikacji jednostek upoważnionych do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych (przepis art. 6a i 6b ustawy) wejdą w życie z dniem opublikowania ustawy. Wynika to z faktu, że przepisy rozporządzenia związane z wyznaczeniem tych jednostek weszły w życie 24 kwietnia 2011 r. i jednostki te powinny być wyznaczone przed 1 lipca 2013 r.

Natomiast przepisy art. 5 ust. 2 oraz przepisy związane określające zasady funkcjonowania krajowego systemu wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2014 r. Okres pomiędzy 1 lipca 2013 r. a 1 stycznia 2014 r. jest konieczny do stworzenia niezbędnych ram prawnych (przepisów wykonawczych) oraz dostosowania technicznego i organizacyjnego wszystkich uczestników rynku wyrobów budowlanych do wprowadzonych zmian.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Rynek wyrobów budowlanych w Polsce od 2004 r. regulowany przepisami wdrażającymi dyrektywę 89/106/EWG w sprawie zbliżenia przepisów państw członkowskich, odnoszących się do wyrobów budowlanych stanowi fragment wspólnego rynku Unii Europejskiej. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L88/5 z 04.04.2011) jest aktem prawnym stosowanym bezpośrednio, a jego przepisy są stosowane identycznie w całej UE. Celem projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz niektórych innych ustaw jest dostosowanie polskich przepisów regulujących wprowadzanie do obrotu i udostępnianie na rynku wyrobów budowlanych do rozporządzenia Nr 305/2011. Nowe regulacje nie nakładają nowych obowiązków i obciążeń na uczestników rynku wyrobów budowlanych a jedynie dostosowują już istniejące regulacje do wymagań wynikających z rozporządzenia Nr 305/2011. W projekcie zmieniono ponadto warunki udostępniania na polskim rynku wyrobów budowlanych nieobjętych przepisami rozporządzenia Nr 305/2011, czyli wyrobów nieobjętych normami zharmonizowanymi lub wyrobów, dla których nie została wydana europejska ocena techniczna. W odniesieniu do tych wyrobów utrzymano dotychczasowy wymóg znakowania znakiem budowlanym z jednoczesnym zastąpieniem dotychczas wymaganej deklaracji zgodności z Polską Normą lub krajową aprobatą techniczną – deklaracją właściwości użytkowych sporządzaną przez producenta wyrobu budowlanego w oparciu o Polską Normę wyrobu lub krajową ocenę techniczną. Powyższe zmiany dla wyrobów oznakowanych znakiem B, niewynikające bezpośrednio z rozporządzenia Nr 305/2011, nie stanowią dodatkowego obciążenia dla podmiotów działających na rynku wyrobów budowlanych. Natomiast przyjęcie w projektowanej regulacji analogicznych jak w rozporządzeniu Nr 305/2011 rozwiązań dla wyrobów nieobjętych przepisami tego rozporządzenia, spowoduje ujednolicenie obowiązujących zasad i procedur stosowanych przy wprowadzaniu do obrotu lub udostępnianiu na rynku krajowym wyrobów budowlanych, a tym samym zapewni się jednakową wiarygodność deklarowanych przez producentów właściwości użytkowych wyrobów niezależnie o sposobu wprowadzenia ich do obrotu. Przyjęcie takiego rozwiązania będzie korzystne zarówno dla przedsiębiorców, użytkowników, jak i organów nadzoru.

1. Podmioty, na które oddziałuje akt prawny.

Projekt *ustawy o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz niektórych innych ustaw* w oddziałuje na następujące podmioty:

- 1) przedsiębiorców działających na rynku wyrobów budowlanych, tj. producentów, importerów i dystrybutorów wyrobów budowlanych w zakresie obowiązku stosowania zmienionych zasad wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku krajowym wyrobów budowlanych. Podmioty te muszą dostosować swoją organizację i wewnętrzne procedury do nowych wymagań w tym zakresie, m. in. dotyczy to innego niż dotychczas deklarowania właściwości użytkowych wyrobu oraz związanych z tym deklarowaniem wymaganych dokumentów i informacji. Z każdym wyrobem przekazana będzie kopia deklaracji właściwości użytkowych, instrukcje stosowania i obsługi oraz informacje o zawartości substancji niebezpiecznych w wyrobie budowlanym. Powyższe zmiany oddziałujące na wymienione podmioty gospodarcze będą wprowadzane w sposób stopniowy, poprzez przewidziane przepisy przejściowe. Zmiany te nie stanowią dodatkowego obciążenia dla producentów, importerów i dystrybutorów wyrobów budowlanych. Wprowadzane zmiany nie generują dodatkowych kosztów i obciążeń w stosunku do tych, które wynikają z obecnych przepisów.
- 2) organy nadzoru budowlanego, poprzez dostosowanie procedur i zakresu kontroli do zasad określonych w rozporządzeniu Nr 305/2011, w szczególności:
 - Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego będzie prowadził Punkt Kontaktowy do spraw wyrobów budowlanych, którego głównym celem będzie przekazywanie informacji o obowiązujących w Polsce przepisach dotyczących wyrobów budowlanych,
 - rozszerzenie działań koordynacyjnych i nadzorczych Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w stosunku do wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego,
 - wprowadzono możliwość pobierania do badań próbek wyrobów budowlanych składowanych na terenie budów prowadzonych z wykorzystaniem środków publicznych,
 - wprowadzenie możliwości karania mandatami za niektóre naruszenia przepisów ustawy o wyrobach budowlanych.

Wymienione powyżej zmiany wpłyną pozytywnie na podniesienie skuteczności i efektywności działań organów nadzoru budowlanego w tym obszarze, a tym samym wpłynie to na jakość wyrobów budowlanych na polskim rynku.

3) użytkowników wyrobów budowlanych – deklaracja właściwości użytkowych wyrobu przekazywana będzie wraz z każdym wyrobem. W ten sposób nabywca ma jasną i precyzyjną informację o zadeklarowanych przez producenta właściwościach użytkowych wyrobu. Ponadto przekazywane wraz z wyrobem informacje o zawartości w nim substancji niebezpiecznych w wyrobach budowlanych gwarantują wysoki poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników używających wyrobów budowlanych przy budowie obiektów budowlanych oraz użytkowników tych obiektów budowlanych. Projektowana regulacja wpłynie zatem pozytywnie na użytkowników wyrobów budowlanych.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt założeń projektu ustawy, na podstawie których został opracowany projekt ustawy, został przekazany do szerokich konsultacji społecznych. Nadesłane przez 13 podmiotów uwagi miały charakter ogólnego komentarza lub stanowiły propozycję konkretnych zapisów w ustawie, które zostały przeanalizowane podczas opracowywania projektowaniu ustawy. Rozwiązania zaproponowane w projekcie założeń spotkały się z aprobatą podmiotów, do których został przekazany. Dodatkowo, w ramach konsultacji społecznych projektu założeń, w dniu 27 września 2012 r. w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej odbyła się konferencja pt. „Rozporządzenie Parlamentu i Rady (UE) Nr 305/2011 – zmiany w przepisach dotyczących wyrobów budowlanych oraz ich wpływ na działalność gospodarczą w tym zakresie”. Celem konferencji było rozpoznanie problemów i postulatów przedsiębiorców w odniesieniu do rozwiązań proponowanych w projekcie założeń oraz próba zidentyfikowania i wyjaśnienia problemów i możliwości związanych z bezpośrednio stosowanymi przepisami rozporządzenia Nr 305/2011.

Projekt ustawy zostanie przekazany do konsultacji społecznych do reprezentatywnych przedstawicieli następujących środowisk:

1. Stowarzyszeń, związków i izb producentów i dystrybutorów wyrobów budowlanych oraz wykonawców,
2. Jednostek badawczo-rozwojowych działających w obszarze budownictwa,

3. Izb zawodowych związanych z budownictwem,
4. Związków firm deweloperskich,
5. Związków zawodowych,
6. Organizacji zrzeszających użytkowników obiektów budowlanych.

Wyniki tych konsultacji zostaną omówione po ich zakończeniu.

Projekt ustawy w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zostanie także umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Dodatkowe zadania dla administracji rządowej wynikające z powoływania i monitorowania jednostek oceny technicznej (zgodnie z art. 29 rozporządzenia nr 305/2011) oraz prowadzenie przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego Punktu Kontaktowego do spraw wyrobów budowlanych (art. 10 rozporządzenia nr 305/2011) nie będą wymagały dodatkowych środków z budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowana regulacja nie wpłynie bezpośrednio na rynek pracy. Stworzone przez rozporządzenie Nr 305/2011 ramy prawne dotyczące wprowadzania produktów na rynek wewnętrzny UE, ograniczają skuteczniej niż czyniła to dyrektywa bariery techniczne w zakresie swobodnego przepływu wyrobów na tym rynku, a tym samym mogą poszerzyć rynek zbytu wyrobów budowlanych. Ułatwienie to będzie jednak dotyczyło wyrobów produkowanych we wszystkich krajach UE. W konsekwencji w odniesieniu do poszczególnych segmentów krajowego rynku wyrobów budowlanych, należy liczyć się zarówno z pozytywnym, jak i negatywnym, potencjalnym wpływem nowych uregulowań. Można jednak oczekiwać, że w ostatecznym bilansie ograniczenie barier technicznych w przepływie wyrobów poszerzy rynek zbytu wyrobów budowlanych produkowanych w Polsce, a tym samym projektowana regulacja może wpłynąć pozytywnie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Zastosowane w rozporządzeniu Nr 305/2011 rozwiązania w zakresie wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku wyrobów budowlanych oraz podobne rozwiązania przyjęte dla wyrobów budowlanych nieobjętych przepisami rozporządzenia Nr 305/2011, ograniczają bariery techniczne i administracyjne w przepływie wyrobów budowlanych na jednolitym rynku. Powstaną w ten sposób dodatkowe możliwości zbytu dla polskich producentów wyrobów budowlanych na rynku Unii Europejskiej. Z uwagi na niższe koszty wytwarzania wyrobów budowlanych w Polsce można oczekiwać, że projektowana regulacja wpłynie pozytywnie na konkurencyjność polskich przedsiębiorców.

Ponadto projektowane zmiany w zakresie kontroli wyrobów budowlanych, ograniczą „nieuczciwą konkurencję” polegającą na deklarowaniu właściwości użytkowych wyrobu budowlanego niezgodnych ze stanem faktycznym, stwarzając przez to obiektywne warunki dla rozwoju „uczciwej konkurencji” na krajowym rynku wyrobów budowlanych.

Projektowane rozwiązania stworzą nowe, dotychczas niestosowane ułatwienia przy wprowadzaniu do obrotu lub udostępnianiu wyrobów budowlanych na rynku, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw. W celu zmniejszenia obciążenia finansowego tych przedsiębiorstw wprowadzono uproszczone procedury sporządzania deklaracji właściwości użytkowych. Zmiany te stworzą korzystne warunki rozwoju dla tych przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Przewiduje się, że projektowana regulacja może pośrednio pozytywnie wpłynąć na sytuację i rozwój regionów. Wprowadzone procedury uproszczone sporządzania deklaracji właściwości użytkowych przez małe i średnie przedsiębiorstwa stwarzają możliwość rozwoju dla tych przedsiębiorstw na rynkach lokalnych. Może to mieć pozytywny wpływ na rozwój regionalny obszarów, na których przedsiębiorstwa te działają. Spodziewany jest pozytywny wpływ projektowanej regulacji na poszczególne segmenty rynku wyrobów budowlanych w układzie terytorialnym. Natomiast wielkość tego wpływu nie będzie w sposób zauważalny różnicować sytuacji poszczególnych regionów.

7. Wpływ regulacji na środowisko.

Zgodnie z określonymi w rozporządzeniu nr 305/2011 wymaganiami podstawowymi dla obiektów budowlanych wznoszonych na terenie Unii Europejskiej projekt ustawy obejmuje również zmiany w prawie budowlanym odnoszące się do obiektów budowlanych wznoszonych na terytorium Polski. W szczególności wprowadza się dodatkowe wymaganie dotyczące zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych. Wymaganie to wiąże się z koniecznością zwiększenia stopnia ponownego wykorzystania wyrobów budowlanych lub ich recykling, a także stosowania wyrobów przyjaznych środowisku. W perspektywie długookresowej zmiana ta powinna wpłynąć pozytywnie na ochronę środowiska naturalnego poprzez ograniczenie zużycia surowców naturalnych oraz zmniejszenie ilości odpadów. Realizacja wymagania dotyczącego zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych wiąże się jednak z koniecznością zmian norm zharmonizowanych na wyroby budowlane, które dotychczas tego wymagania nie uwzględniały. Proces zmian norm dokonywany na szczeblu europejskim będzie procesem skomplikowanym i długotrwałym, a jego przebieg będzie miał decydujący wpływ na realne efekty w zakresie ochrony środowiska związane z wprowadzenia tego nowego wymagania podstawowego dla obiektów budowlanych.